

Guaņ Haņcjin 關漢卿 (1240-1320)

*Juaņ dinastijas dramaturgs, lugu autors un dzejnieks.
Autors pauž rudenīgu nostaļģiju ar desmit dabas tēliem.
Pirmās trīs rindas ir uzskaitījums, un tikai pēdējā rindiņā parādās
teikums ar gramatisku struktūru un partikulām.*

Rudenīgas pārdomas 秋思

pēc pantmēra „Debesu skaidrās smiltis” 天淨沙

**Nokaltis vītenis, vecs koks, pustumsā krauklis.
Mazs tiltiņš, plūstošs ūdens, cilvēku māja.
Sens ceļš, rietumu vējš, kārns zirgs.
Vakara saule nolaižas rietumos, mīlnieki ar lauztām sirdīm pasaules tālēs.**

枯藤老樹昏鴉。
小橋流水人家。
古道西風瘦馬。
夕陽西下，斷腸人在天涯。